

dets økonomiske rækkevidde, fundet det rigtigst, at det forelægges som et særligt lovforslag til behandling i det høje ting.

Jeg vil gerne føje til, at jeg agter at anmode det ærede finansudvalg om tilslutning til en forhøjelse af *det midlertidige tillæg til bestillingstillæg og finanslovshonorarer* fra 17 til 31 pct. fra 1. januar 1965. Hermed vil bestillingstillæg og honorarer — i overensstemmelse med de tilstedeværende forudsætninger for reguleringen af disse ydelser — have fået en forhøjelse, som svarer til den forhøjelse, tjenestemandslønningerne vil få gennem fastsættelsen af overenskomsttillægsportionernes antal til 97.“

Efter aftale med partierne blev lovforslaget sat til 1. behandling allerede samme dag, som det var fremsat. Begrundelsen herfor var, at det — med henblik på tilvejebringelse af de fornødne midler til tjenestemandslønningernes forhøjelse — ledsagedes af et forslag til lov om afgiftsforhøjelser (jfr. ovenfor under nr. 25), hvilket forslag påregnedes gennemført efter en forholdsvis hurtig behandling.

Det heromhandlede lovforslag henvistes efter 1. behandling til lønningsudvalget, der i sin enstemmige betænkning udtalte:

„Udvalget har holdt 2 møder og har herunder haft samråd med finansministeren, der endvidere skriftligt har besvaret forskellige af udvalget stillede spørgsmål.

Under behandlingen af lovforslaget har udvalget gennemgået forskelligt statistisk materiale vedrørende lønudviklingen for tjenestemændene og på det private arbejdsmarked, hvilket materiale har været stillet til udvalgets rådighed til belysning af grundlaget for den foreslåede forhøjelse af tjenestemændenes overenskomsttillæg med 49 portioner.

Under samrådet med finansministeren har udvalget modtaget en række supplerende oplysninger bl. a. vedrørende baggrunden for det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt for ydelsen af det yderligere antal overenskomsttillægsportioner samt vedrørende de forhandlinger om tjenestemændenes lønforhold, som efter lovforslaget skal optages med tjenestemandsoverenskomstorganisationerne inden 1. april 1965. Udvalget har endvidere med finansministeren drøftet spørgsmålet om muligheden for en hyppigere regulering af overenskomsttillægget end hidtil med henblik på at undgå, at der fremtidig opstår et så betydeligt lønefterslæb for tjenestemændene som det nu foreliggende. Ministeren gav herunder udtryk for, at han var enig med udvalget i det ønskelige i fremtidig at undgå en sådan ophobning af løntilgodehavende for tjenestemændene, og at man, da en automatisk virkende ordning næppe var gennemførlig, måtte tilstræbe hyppigere forhandlinger om overenskomsttillægget, hvis udviklingen skulle tilsige dette.

Udvalget indstiller herefter enstemmigt lovforslaget til vedtagelse uændret.“

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt.